

מ"ת 13371/12/16 - מדינת ישראל נגד בהג'ת אלאטרש, עומר טאהא, אמג'אד עאמר, ראמי אבו סביח, אחמד חרבאוי

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 13371-12-16 ישראל נ' אלאטרש (עציר) ואח'
תיק חיצוני: 503753/2016

בפני	כבוד השופט שמואל הרבסט
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. בהג'ת אלאטרש (עציר) 2. עומר טאהא (עציר) 3. אמג'אד עאמר (עציר) 4. ראמי אבו סביח (עציר) 5. אחמד חרבאוי (עציר)

החלטה - בעניינם של משיבים 2 ו-3

בפני בקשה לעצור את המשיבים 1-3 עם לתום ההליכים נגדם.

כתב האישום

כתב האישום מגולל מסכת עובדתית לפיה פעלו חמשת המשיבים בתיק דן כקבוצה אשר עסקה באיתור משאיות המכילות כמויות גדולות של ברזל, גניבתן והעברתן למקום מבטחים.

מעובדות כתב האישום עולה, כי ביום 20.11.16 סמוך לשעה 22:20, גנבו המשיבים יחדיו משאית מסוג סקאניה בעלת לוחית זיהוי 21-839-70 (להלן: "המשאית") אשר חנתה באותה העת ברח' העוגן 1 באשדוד והשייכת למר ניסים גואטה. שוויה של המשאית מוערך במאות אלפי שקלים.

כתב האישום בחלקו העובדתי מגולל מסכת של שיחות טלפון אשר נועדו לצורך תיאום בין המשיבים השונים, ואשר עסקו במציאת נהג מתאים אשר יבצע את הנהיגה הנדרשת, ביצוע הגניבה עצמה וכן את העברת המשאית לירושלים (סעיפים 1-8 לפרק העובדות בכתב האישום).

עמוד 1

בהמשך, כנטען בכתב האישום, הגיעו למקום משיבים 2 ו- 3 ברכב מסוג ג'יפ השייך למשיב 3 והנהוג על ידו, והמתינו בסמוך למשאית, בעוד שהמשיב 4 ומשיב 5 אף הם הגיעו למקום בעת שהם נוהגים בשני כלי רכב אחרים (סעיפים 9-10 לכתב האישום).

משיבים 4 ו- 5, הגיעו כאשר הם מצוידים במכשיר מיוחד אשר נועד לשבש את התדרים אשר בהם משתמשים רכיבי האזעקה המצויים במשאית (להלן: "המכשיר") וזאת על מנת להקל על הגניבה ולמנוע את החזרתה של המשאית לבעליה.

המשאית הונעה על ידי משיב 5 והוא החל לנהוג בה, כאשר משיבים 2 עד 4, מלווים בנהיגתם וברכביהם את המשאית, תוך שהוא משוחח בכל עת עם משיב 1 בדבר מכשיר שיבוש התדרים, טיבו, דרך הפעלתו והשפעתו (סעיפים 11, 12 לפרק העובדות בכתב האישום).

המשיבים כולם, למעט משיב 1, נעצרו סמוך לזירת האירוע על ידי כוחות משטרה ששהו במקום, בעוד שמשיב 4 יצר קשר עם משיב 1 ועדכן אותו כל העת בדבר המעצר וסיכול הגניבה.

נוכח כל אלו, הואשמו המשיבים כולם בעבירות של גניבת רכב וקשירת קשר לביצוע פשע ומשיבים 1 עד 4 הואשמו אף בעבירה של הכשלת שוטר בעת מילוי תפקידו בשל העובדה שהם החלו בבריחה בעת שחשפו כוחות המשטרה את דבר הגניבה ופעלו לתפיסתם (סעיפים 13 עד 16 לכתב האישום).

באי כוח המשיבים 1 עד 3 העלו טענות שונות באשר לחלקם של כל אחד ממשיבים אלו, כמתואר בכתב האישום וכן טענו טענות משפטיות שונות הכרוכות בקיום יסודותיהן של העבירות המנויות בכתב האישום.

ראיות לכאורה

כבר עתה ייאמר, כי מדובר בתיק מורכב מן הבחינה הראייתית, אשר יש לבחון בו את מכלול הראיות כולן ולהסיק מהן את המסקנות הרלבנטיות בדבר חלקו של כל אחד מהמשיבים, אם בכלל, כמתואר בכתב האישום.

ראשית, אסקור את גרסתם של המשיבים השונים:

משיב 1, בחקירתו מיום 30.11.16, מכחיש כל קשר למעורבים האחרים בפרשה זו ועונה על כל השאלות אשר נשאל על ידי חוקריו בתשובות "לא אני" או "לא יודע".

משיב 2, בחקירתו מיום 28.11.16, שומר על זכות השתיקה או שבחר לענות תשובות סתמיות.

משיב 3, בהודעתו מיום 28.11.16, מאשר כי משיב 1 מצוי ברשימת אנשי הקשר בטלפון הסלולארי שלו, אך מכחיש את מעורבותו באירוע המתואר בכתב האישום ובשיחות שונות המושמעות לו במהלך חקירתו, תוך שהוא מחליט, בעיצומה של החקירה לשמור על זכות השתיקה (שורות 161, 166, 173 וכדומה).

בחקירה מוקדמת יותר, מיום 24.11.16, מציין המשיב 3 כי קבע עם משיב 2 לאכול באשדוד (שורות 83 עד 96), אך משהוטחו בפניו דבריו של משיב 2, הוא בחר לקצר את תשובותיו ולא לענות עוד באופן ענייני לשאלות אשר הופנו אליו בענין זה (שורות 195 עד 209).

משיב 4 מציין, בחקירתו מיום 1.12.16, כי הגיע אינו יודע מדוע נעצר ואין לו שום קשר או הכרות מוקדמת עם המעורבים האחרים בפרשה (שורות 49 עד 75). כך הוא נוקט אף בהודעתו מיום 28.11.16, מכחיש כל קשר לפרשה ועונה על רוב השאלות שנשאל בתשובה "אני לא יודע".

עם זאת בחקירה מוקדמת יותר מיום 26.11.16, מציין כי הגיע לאשדוד על מנת לפגוש בחורה בשם כרמית, אשר הכיר בפייסבוק (שורות 24 עד 30).

משיב 5, בחקירתו מיום 28.11.16, מודה במיוחס לו ומתאר כי זומן באמצעות הטלפון על ידי בחור בשם עבד, אשר ביקשו להגיע לצורך גניבת משאית המצויה באזור אשדוד.

משהגיע למקום, ראה "**בחור מבוגר**" אשר אחז בשקית וביקשו להעביר את השקית לעבד.

המשיב עלה למשאית נשואת כתב האישום, והניע אותה באמצעות מפתח, החל לנסוע בה, כאשר הוא מצוי בקשר טלפוני עם אחיו אדהם. במהלך חקירתו, מאזין המשיב 5 לשיחה, אשר מספרה 1378 בינו ובין המשיב 1 ומאשר כי אכן מדובר ב"עבד", אשר זימן אותו לביצוע הגניבה (שורות 114 עד 120).

מר ג'אמיל טאהא, אשר היה יחד עם משיב 4 ברכב מסוג טיוטה בעת האירוע, מציין בהודעתו מיום 28.11.16, כי השתתף באירוע באופן תמים מבלי שידע כי מדובר בגניבת משאית. לדבריו, בעת שהאירוע היה בעיצומו, סיפר לו משיב 4 כי הוא שימש כ"**היה ליווי לפתיחת ציר בגניבת רכב**" (שורות 16, 37).

כמו כן, במהלך הודעתו, הושמעו לו שיחות טלפון שונות, והוא זיהה בכולן את משיב 4 כאחד הדוברים בהן.

בהודעה מוקדמת יותר, אשר נגבתה ביום 26.11.16, מתאר ג'אמיל כי הגיע למקום יחד עם משיב 4 על מנת "**לפגוש בחורות**" (שורות 52 עד 59).

בתיק החקירה מצויים אף חקירות נוספות של המשיבים, אך אין בהן כדי להוסיף על האמור עד עתה, מאחר שהן חוזרות בתוכן על הגרסאות שניתנו עד עתה.

ניתוח גרסאות אלו והשוואתן, מלמד כי לא קיימת חזית אחידה או גרסה מקובלת על כל המשיבים כולם, אולם כל אחד מהם קושר עצמו לחלק מן האחרים המעורבים.

כך לדוגמה, משיב 4 נקשר למר ג'אמיל טאהא אשר עמו הגיע לאשדוד, כביכול, כדי לפגוש בחורות, אך משיב 4 עצמו מכחיש כל קשר לגרסה זו.

עם זאת, בהמשך חקירותיו, מציין משיב 4 כי הגיע לפגוש בחורה בשם כרמית ולא בחורות. מאידך, משיב 4, טוען כי אינו מכיר את יתר המשיבים, אך מר ג'אמיל טאהא מציין כי הוא דיבר בטלפון עם אחרים במהלך האירוע, והתוודה בפניו כי שימש "כליוני לפתיחת ציר".

משיב 1 ומשיב 3 נקשרים יחד באמצעות מכשיר הטלפון של משיב 3, אשר מכיל בתוכו את מספר הטלפון של משיב 1, אולם הוא אינו מזהה עצמו בשיחות המיוחסות למספר הטלפון שלו. עם זאת, משיב 3 קושר עצמו למשיב 2 כמי שהיה אמור להיות חברו לסעודת ערבית, אשר נקבעה זה מכבר בעיר אשדוד.

כאמור, קשרים סותרים ופתלתלים מתקיימים להם בין המשיבים השונים על פי גרסאותיהם ולא ניתן להסיק מסקנה סדורה מהודעות אלו, אם כי הגרסאות המתפתלות מותירות חשד עמום באשר למידת האמינות שיש לייחס למשיבים כולם, אולם, כידוע, שקרי נאשם (או משיב) מהווים קומה ראיתית שניה לקומה ראשונה, מוצקה יותר, היינו, יש בשקרי המשיבים לחזק את הקיים בתיק, אך לא ליצור יש מאין.

עם זאת, וכחריג לכך, ניתן לציין את הודעתו של מר ג'אמיל טאהא, אשר יש בה כדי לסבך את משיב 4 באורח עצמאי במיוחד לו בכתב האישום, כאמור.

כמו כן, ניתן להתבונן בטבלת סיכום פעולות עיקוב מיום 20.11.16 ממנה ניתן להסיק כי משיב 3 מצוי היה סמוך לשעה 20:00 ברכב יחד עם משיב 2 והם נסעו יחד באזור בו בוצעה, לכאורה, גניבת המשאית.

בא כוח המשיבים 2 - 3 שקד והציג לעיוני מפות שונות של העיר אשדוד המתארות את זירת האירוע, תוך שהוא מציין כי קיים קושי לקבוע באופן נחרץ כי משיבים 2 - 3 אכן ליוו את המשאית הגנובה ברכבם, וזאת בשל המרחק הגדול והכוון המנוגד של רכבם יחסית לאותה משאית. אכן, מדובר בטענה משמעותית אשר ככל שהייתה עומדת לבדה, הרי שהיה מקום להתחשב בה, אולם אף אם כתב האישום לוקה בחוסר דיוק באשר להכתרת נסיעתם של משיבים אלו כ"ליווי" או כ"פתיחת ציר" הרי שיש לבחון טענות אלו במסגרתו של התיק העיקרי, אולם בשלב ראיתי מוקדם זה, יש להתמקד במערכת היחסים שבין המשיבים הבאה לידי ביטוי בשיחות הטלפון ביניהם, כפי שיפורט להלן.

האזנות הסתר

בתיק זה, קיימות שיחות רבות אשר הואזנו ותומללו ויש בהן כדי לשפוך אור על הקשר שבין המשיבים השונים.

ראשית ייאמר, כי קיימים בתיק החקירה שלושה מסמכים המלמדים על השוואה קולית אשר נעשתה בין חלק מן השיחות המואזנות לבין קולותיהם של המשיבים השונים אשר הוקלטו בעת חקירתם.

מדובר בשלושה מסמכים החתומים על ידי **רס"ב אניס מנסור**.

המסמך הראשון מציין כי קולו של משיב 2 בעת חקירתו, הוא האדם אשר מזוהה בשיחות המואזנות כ"**אבו עבדאללה**", וכן קולו של המשיב 3 בעת חקירתו, זיהה אף הוא לקולו של "**גבר**" אשר משוחח עם משיב 2 בשיחה מואזנת מספר 104.

המסמך השני מציין כי קולו של משיב 3, בעת חקירתו במשטרה, זהה לקולו של "**גבר**" אשר משוחח עם משיב 1 במספר שיחות מואזנות אשר מפורט באותו מסמך.

עוד נאמר במסמך זה כי קולו של משיב 2, בעת חקירתו במשטרה, זהה אף הוא לקולו של גבר אשר משוחח עם משיב 1 במספר שיחות מואזנות אשר מפורט באותו המסמך.

מסמך נוסף ואחרון מציין כי קולו של משיב 1 אשר מזוהה בעת חקירתו במשטרה, זהה לקולו של אדם ששמו "**אבו רבחי**" או "**בהג'ת**".

מסמכים אלו מלמדים כי הדוברים בשיחות המואזנות הינם המשיבים נשואי בקשה זו.

אכן, שמעתי ברוב קשב את טענותיהם של באי כוח המשיבים 1-3 באשר לטיבה של השוואת הקול, היקפה, ומידת האמינות שיש לשוות לה, אולם יש לזכור כי מצויים אנו בשלב מקדמי שבו נדרשת קביעה באשר למציאותן או העדרן של ראיות לכאורה, אשר מהוות פוטנציאל ראיתי וטענות שונות ראיות להידון ולהיבדק במסגרתו של התיק העיקרי, אך אין בהן כדי לגרוע מעצם קיומו של הפוטנציאל הראיתי, וזאת כפי שיפורט בהמשך.

ועתה, נבחן את השיחות המואזנות ואת תוכנן.

כבר עתה ייאמר, כי מדובר בעשרות שיחות, אך במסגרתה של החלטה זו נבחן את החשובות והמשמעותיות שביניהן, ואשר מהן נוכל להסיק את קיומן או העדרן של ראיות לכאורה.

שיחה 104, מתקיימת בין המשיב 2 למשיב 3, וזאת על פי מסמך השוואת הקולות אשר נחתם על ידי רס"ב אניס מנסור והוזכר קודם לכן.

שיחה זו מתקיימת בשעה 18:00 ביום 20.11.16 הוא יום גניבת המשאית. בשיחה זו מדווח המשיב 3 למשיב 2 כי מדובר במשאית "**עמוסה וחונה בחוץ בחוץ... והם מעמיסים ופורקים ציוד...**".

משיב 3 מוסיף ומציין כי עליו ליצור קשר עם אדם המכונה "**החמור**" ואשר אף הוא קשור לגניבה, וזאת על מנת למצוא נהג מתאים באמצעותו.

עשר דקות לאחר מכן, במהלך **שיחה 119** משוחח משיב 1 עם משיב 3 ומנסה לברר אצלו, האם ישנו נהג אשר יכול להגיע לאשדוד על מנת לטפל ב"**הארון העמוס**", תוך שהוא מסביר בשיחה זו כי יש לתת לו "**את המכשיר**".

לאחר שחלפו להם עשר דקות נוספות, שוב משוחחים השניים בשיחה שמספרה **1289** כאשר משיב 1 מבקש לברר, האם המשאית "**עמוסה ומוכנה**".

שלוש דקות לאחר מכן, בשיחה שמספרה **1290**, פונה משיב 1 למשיב 4 ומבקשו כי יגיע ל"**ככר עציון**".

לאחר עשרים דקות, סמוך לשעה 18:56, במהלך **שיחה 1294**, משוחח משיב 2 שוב עם משיב 1 ומבקשו להעביר את המכשיר כנדרש.

לאחר מספר שיחות זירוז, מודיע משיב 1 למשיב 2 (**שיחה 1312**), כי יש לבטל את המשימה, בשל העובדה כי "**הגבר למטה אמר להם עמוסה ויצאה לא עמוסה, ריקה**".

משיב 2 הגיב בצער כי "**הסיבוב הזה לפח עכשיו**".

מכל אלו עולה כי מתקיימות מספר שיחות בין משיב 1, אשר מצוי בכל העת באזור חברון, ככל הנראה, לבין משיב 2, אשר ממתין באשדוד.

שיחות אלו מתאימות לתזה אותה העלתה המבקשת בכתב האישום, והיא מנוגדת באופן חזיתי לגרסאות המשיבים, אשר לפיהן לא קיים כל קשר ביניהם ועצם מציאותם באשדוד מקורה בסיבות שונות ובלתי קשורות האחת לרעותה (מפגש עם בחורות, ארוחת ערב וכדו').

השיחות מלמדות על קשר הדוק אשר עוסק בפעולה דחופה שיש להוציאה אל הפועל, ומשכך הרי שנוצר מארג ראייתי

התחלתי אשר די בו, לכאורה, כדי לבסס את טענת המבקשת על קשירת קשר וביצוע בצוותא של גניבת המשאית.

אם עוד היה בליבי ספק באשר לתשתית הלכאורית הנדרשת, הרי שהשיחות המפורטות בהמשך יש בהן, כך לדעתי, להפיג חשש זה.

שעה לאחר מכן, יוצר משיב 1 קשר טלפוני עם משיב 2 ומציין בפניו כי **"יש עבודה אחרת, יש סקאניה"**.

שיחה זו, אשר שמספרה **147**, מלמדת כי לפתע נוצר עניין מחודש בביצוע פעולה הקשורה ל**"סקאניה"** אשר היא מהווה את סוג המשאית אשר נגנבה והמנויה בכתב האישום.

משיב 1, אף משוחח עם משיב אחר דקות ספורות לאחר מכן (**שיחה 1315**), ומציין אף באוזניו כי **"יש עבודה אחרת"** ויש למצוא נהג מתאים לעבודה זו.

אחת עשרה דקות מאוחר יותר (**שיחה 1319**), מנהל משיב 1 שיחה עם אדם בשם **"שוויקי"** והוא קובל בפניו על טיב הנהג, אשר התכוון אותו שוויקי לשלוח לו.

בחלוף שלוש דקות נוספות משוחח משיב 1 עם משיב 5 (**שיחה 1328**), ומציין בפניו כי עליו להגיע מיד לאשדוד שם עליו לקחת **"מכשיר"** אשר אודותיו הם כבר שוחחו קודם לכן. שיחה זו מראה באופן מובהק, כי משיב 1 נוטל חלק משמעותי בארגון הגניבה, תוך שהוא מדריך ומתדרך את הנוגעים בדבר, ומסביר לנהג כיצד עליו להשתמש במכשיר הרלבנטי אשר אודותיו כבר ניתן **"תדריך מקדים"** בטרם יצא לדרכו לאשדוד.

בשלב זה, מתנהלות מספר שיחות בין משיב 1 למשיבים אחרים, אשר מקוצר היריעה לא ראיתי לפרטן, אולם כולן מדגימות את הקשר בין המשיבים השונים ואת האינטנסיביות של אותו הקשר ההולך ומתגבר בשעת הגניבה, בסמוך אליה ובתכופ אחריה.

כך למשל, בשעה 22:19, במהלך ביצוע הגניבה, מתקיימות שתי שיחות (**שיחות 1407 ו-1400**), אשר במהלכן מתייעץ משיב 5 עם משיב 1 באשר להפעלתו של מכשיר שיבוש התדרים.

כידוע, גניבת המשאית לא צלחה, ומשכך אין תימה כי בשעה 22:57 משוחח משיב 1 עם משיב 4 (**שיחה 1448**) ומקבל ממנו דיווח לפיו **"הם תפסו את הבחורים.... לא נסע בה 3 דקות"**.

שיחה מוקדמת יותר ומפורטת יותר, אף היא קיימת בין השניים (**שיחה 1432**), אך לא ראיתי להרחיב בה בשל העובדה שאין בה שוני משמעותי ותוכנה דומה.

מכל אלו עולה, כי קשה לשייך לשיחות אלו הסבר חליפי ותמים אליו חתרו באי כוח המשיבים בטיעוניהם לפני, הן מבחינת תוכן השיחות והן מבחינת ציר הזמן המתאים באופן מדויק לניסיון גניבתה של המשאית, ומשכך נדמה כי קיים קשר הדוק בין המשיבים כולם כעולה מהשיחות אשר פורטו, הן בין המשיב 1 למשיבים 2 עד 5, והן בין משיב 1 לגורמים נוספים אשר סייעו בידיו בהשגת נהג מתאים לצורך ביצוע גניבת המשאית, לכאורה.

כידוע, ביצוע בצוותא של עבירה כזו או אחרת דומה לתמנון אשר כל אחת מזרועותיו מייצגת "מבצע" כזה או אחר. המשותף לזרועות אלו אינו חלקה הביצועי של כל זרוע, אלא היותה מקושרת לרעיון אחד, למשימה אחת, ולראש אחד המאחד את כל הזרועות המשויות לו.

שיחות הטלפון אשר פורטו לעיל, מקימות תשתית ראייתית לקשר אשר במסגרתו כל אחד מן המשיבים נוטל חלק, כזה או אחר, בביצוע ה"משימה", אשר פורטה בכתב האישום.

החלק העובדתי של כתב האישום הוא זה אשר עומד במוקד הבקשה לעצור את המשיבים עד לתום ההליכים נגדם.

מסקנתי היא כי חלק זה, על עובדותיו, הוכח בפני ברמה הנדרשת לשלב זה בו אנו מצויים, וניתן לקבוע כי קיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירות המיוחסות למשיבים.

איני רואה בשלב זה, צורך לדון במשמעות המשפטית העולה מחלק עובדתי זה ובהוראות החיקוק המתאימות למסכת העובדתית שתוארה.

ענין זה ראוי שידון במסגרתו של התיק העיקרי, והטענות המשפטיות השונות העוסקות בשאלות ובמבחנים המאפיינים את קשירת הקשר ואת ה"ביצוע בצוותא חדא" - טוב יהיה אם יישמעו אז ויקבלו מענה שיפוטי מתאים.

מסוכנות נובעת ממעשים ומדרך ביצועם.

כל אלו מקומם בחלק העובדתי של כתב האישום, אשר בעניינו, כאמור, קיימות ראיות לכאורה ולא מצאתי הסבר חלופי משמעותי שיחלישן או יכרסם בהם באופן כזה או אחר.

עילת המעצר

ניתן אם כן, בשלב זה לקבוע כי מדובר בגניבת משאית המראה על תחכום ועל שתוף פעולה בין זרועי בין המשיבים כולם, אשר יש בו כדי להעלות מסוכנות ברורה הנובעת מהן באשר לרכושו של הציבור.

עם זאת, מחומר חקירה זה ניתן להסיק כי חלקו של משיב 1 ומידת הדומיננטיות המיוחסת לו בחיבור בין המשיבים השונים, מציבה אותה בדיוטה גבוהה של מעורבות בכל הכרוך בעבירה המתוארת בכתב האישום, ומשכך ניתן לקבוע כי מסוכנותו בעניין זה גבוהה משל יתר המשיבים, אשר נטלו חלק באירוע המתואר, לכאורה, אך לא שימשו כמתאמים או כמתכננים שלו. מהשיחות המואזנות עולה כי משיב 1 הינו "מהנדס המערכת" של ה"פרויקט" שעניינו גניבת המשאית.

חלופת מעצר

וכעת, נבחן את המשיבים 1-3 ואת נתניהם האישיים.

משיב 1 הינו תושב חברון, ובעברו שתי הרשעות בגין כניסה לישראל שלא כדין, שימוש במסמך מזויף והתחזות כאדם אחר.

עבירות אלו נעברו על ידו לפני כ- 12 שנים, ומשכך אין בהן כדי להשפיע באופן משמעותי על בחינתה של החלופה.

עם זאת, בשל היותו תושב שטחים, אשר מתקיימת בעניינו עילת מעצר נוספת, היא הימלטות מאימת הדין, ומאחר וכתב האישום דנן אינו מן הקלים במשפחת עבירות הרכוש, הרי שלא מצאתי דרך להפיג את המסוכנות בעניינו ואף את החשש להימלטותו, ולא נותר אלא לעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים, וכך אני מורה.

בעניינם של משיבים 2 ו- 3, ניתן לומר כי עילת המסוכנות בעניינם מופחתת במשהו יחסית לזאת המיוחסת למשיב 1, אך בעברם הרשעות קודמות.

בעניינו של **משיב 2**, קיימות בעברו שתי הרשעות קודמות בשתי עבירות של התפרצות וקשירת קשר לביצוע פשע, אולם הרשעות אלו מיוחסות לשנים 2003 - 2004, היינו, האחרונה שבהן אירעה לפני כ- 12 שנים.

באשר ל**משיב 3**, הרי שבעניינו ניתן לומר שהוא הורשע פעמיים בעבר בעבירות רכוש הכוללות פריצה לרכב וגניבתו, אולם הרשעות אלו מיוחסות לשנים 2003 ו- 1997, היינו, האחרונה שבהן אירעה לפני כ- 12 שנים.

נוכח נתונים אלו, נדמה כי נכון יהיה לבחון בזהירות ובהקפדה את היתכנותה של חלופת מעצר בעניינם של משיבים אלו, וזאת באמצעות שירות המבחן.

אני מורה, אם כן, לשירות המבחן להכין תסקירי מעצר בעניינם של משיבים 2 ו- 3 ולהגישם לעיוני עד ליום 1.1.17.

שירות המבחן מתבקש ליצור קשר עם באי כוח המשיבים על מנת לקבל מהם פרטים באשר לחלופות המוצעות.

עם הגעתם של תסקירי שירות המבחן, הם יועברו לצדדים לצורך מתן תגובה מתאימה, ודין ייקבע בהתאם וכנדרש.

למותר לציין כי משיבים 2 ו-3 יוותרו עצורים עד למתן החלטה אחרת.

משיב 1, כאמור, יעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

תיק החקירה יוחזר לב"כ המבקשת, ואוגדן המסמכים אשר הוגש על ידי ב"כ המשיבים 1-3 יוחזר לידיהם.

המזכירות - תעביר החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, י"ב כסלו תשע"ז, 12 דצמבר 2016, בהעדר
הצדדים.